

Motion till riksdagen

1988/89:Kr14

av Anders Björck m.fl. (m)

med anledning av prop. 1988/89:129 med förslag till medelsberäkningar för Sveriges Radio m.m.

Moderata samlingspartiet har i partimotion 1988/89:K411 av Carl Bildt m.fl. redovisat principiella ståndpunkter beträffande etermediapolitiken. I motionen krävs bland annat att Sveriges Radions sändningsmonopol skall avskaffas och att alternativa radio- och TV-sändningar skall tillåtas, vilka skall kunna vara reklamfinansierade.

I denna motion tar vi därför endast upp vissa frågor med anledning av förslagen i rubricerade proposition.

I propositionen föreslås en höjning av TV-avgiften, vilket skall möjliggöra dels en kostnadskompensation för koncernen, dels en förstärkning av medelsramen. Vi motsätter oss inte dessa förslag. Vi accepterar medelsförstärkningen under den uttryckliga förutsättningen att rationaliseringsverksamheten inom koncernen fortsätter.

I Sveriges Radio-koncernens kompletteringsäskande för år 1990 skisseras en utveckling för 90-talet som leder till en nivåhöjning av koncernens medelstilldelning i 1987/88 års prisnivå med 500 miljoner kronor vid femårsperiodens sista år. Resursbehovet utgår från att Sveriges Radio i stort sett ensamt bär ansvaret för kvalitetsproduktion av radio- och TV-program på svenska språket. Detta står ej i överensstämmelse med det moderata synsättet att en tredje, fristående TV-kanal bör tillskapas och att radiomediet bör få en ny frihet. För vår del gör vi bedömningen att någon ytterligare realhöjning av Sveriges Radio-koncernens medel utöver den nu accepterade ej är möjlig.

Den framtvungade tappningsrätten av P1 och P2 (men ej P3) under dagtid, vilken innebär att P4 förlorar lyssnare, skapar givetvis hos P4 ambitionen att vidga sin egen programproduktion utöver vad som varit behövligt med en fri tappningsrätt. Bristen på fri tappningsrätt är således inte endast olycklig ur lyssnarnas synvinkel utan också en onödig kostnad för koncernen.

Riksradiation borde i sin tur i långt högre grad kunna utnyttja den resurs som lokalradiation utgör. Lokalradiations många medarbetare runt om i landet kan utföra tjänster åt riksradiation vilket begränsar behovet av regionalt utplacerad personal inom riksradiation. Utöver uppdrag till lokalradiation kan riksradiation givetvis utnyttja sig av för riksändamål lämpade lokalradioprogram i större utsträckning än för närvarande.

Inom TV kan rationaliseringar genomföras. Många medarbetare har vittnat om dåligt resursutnyttjande. I det nämnda kompletteringsäskandet an-

förs reservationsvis att det ej inom ramen för SR-studien förts en närmare diskussion av vad som skulle kunna utgå ur nuvarande produktion. Detta bör prövas.

I rubricerade proposition behandlas vidare frågor rörande avtalen mellan staten och SR respektive de fyra programföretagen. Dessa avtal ingicks 1986 och löper ut den 30 juni 1992. Enligt propositionen finns det anledning att genomföra en översyn av TV-politiken redan under perioden före den 30 juni 1992. Denna översyn kan leda till att outnyttjade frekvenser för mark-sändningar av TV kan börja användas, att radiolagstiftningen behöver ses över samt att SR:s uppdrag, organisation och finansiering genomlysas. Dessa frågor kommer att beredas utan parlamentarisk medverkan.

Nu gällande avtal föregicks av en parlamentarisk utredning och byggde på bred enighet mellan berörda partier. En sådan ordning gav partierna möjlighet till insyn och påverkan. Dessa möjligheter saknas i den aktualiserade utredningen. Vi förutsätter att ett nytt avtal mellan staten och SR och programföretagen föregås av parlamentarisk utredning på samma sätt som tidigare skett. Vi förutsätter även att en sådan utredning tillsätts i god tid innan nytt avtal blir aktuellt. Uppfylls inte dessa förutsättningar torde det saknas möjligheter till att uppnå en bred politisk enighet om det framtida samarbetet mellan staten å ena sidan och SR och programföretagen å andra sidan.

Hemställan

Med hänvisning till det ovan anförda hemställs

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om fortsatt rationaliseringsverksamhet inom Sveriges Radio,
2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om framtida real höjning av Sveriges Radios anslag,
3. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om fri tappningsrätt,
4. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om samarbete mellan riksradien och lokalradien,
5. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om behovet av en parlamentarisk utredning med anledning av kommande avtal mellan staten och Sveriges Radio resp. de fyra programföretagen.

Stockholm den 11 april 1989

Mot. 1988/89
Kr14

Anders Björck (m)

Hans Nyhage (m)

Elisabeth Fleetwood (m)

Stig Bertilsson (m)

Birger Hagård (m)

Göran Ericsson (m)

Göran Åstrand (m)